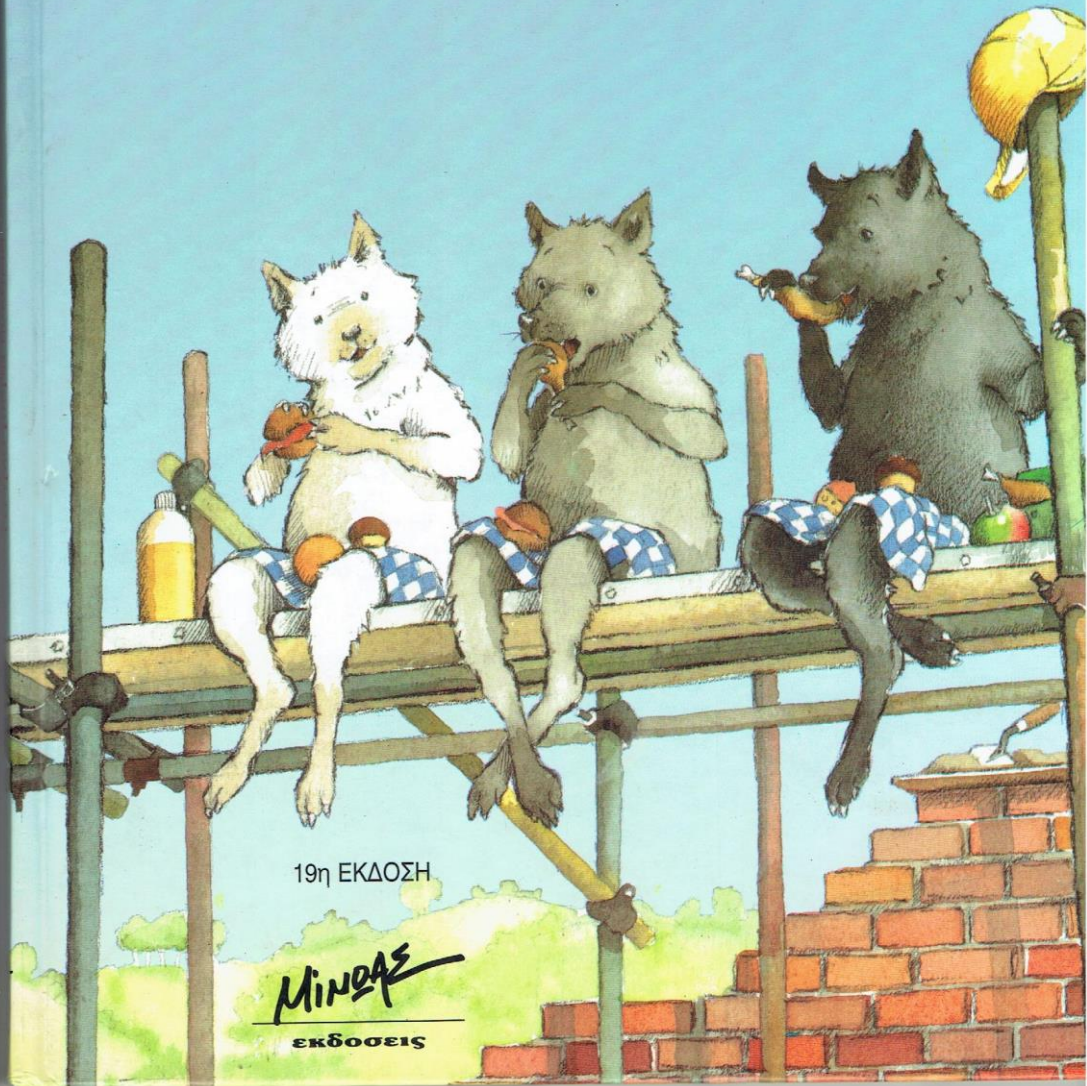

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

Τα τρία μικρά λυκάκια

Εικονογράφηση: Έλεν Οξένμπερυ

19η ΕΚΔΟΣΗ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στην Γκρέις
Ε. Τριβιζάς
Στη μνήμη του Στάνλεϋ
Ε. Οξέινμπερυ

Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ
«Τα τρία μικρά λυκάκια»

Πρώτη έκδοση στη Μ. Βρετανία το 1993
από την Heinemann Young Books, part of
Reed International Books Ltd, London, England

Copyright® κειμένου: Ευγένιος Τριβιζάς
Copyright® εικονογράφησης: Helen Oxenbury

Επιμέλεια έκδοσης:
ΠΑΝΝΗΣ ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τυπογραφικές διορθώσεις:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παραγωγή:
ΜΙΝΩΑΣ Α.Ε.Ε.

Βιβλιοδεσία:
Β. ΚΥΠΡΑΙΟΣ – Ι. ΤΣΙΑΚΑ Ο.Ε.
τηλ.: 210 57 40 506

1η έκδοση: Ιανουάριος 1994. Ακολούθησαν οι επανεκδόσεις: 1995,
1997³, 1998², 1999², 2000², 2001, 2002², 2003, 2004, 2005, 2006.
Η παρούσα είναι η 19η έκδοση: Μάιος 2007

Copyright® για την παρούσα έκδοση:
Εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ
Τ.Θ. 504 88, 141 10 Ν. Ηράκλειο, ΑΘΗΝΑ
τηλ.: 210 27 11 222 – fax: 210 27 11 056
www.minoas.gr • e-mail: info@minoas.gr

ISBN-10 960-240-239-3
ISBN-13 978-960-240-239-9

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ

Τα τρία μικρά λυκάκια

Εικονογράφηση: Έλεν Οξένμπερυ

ΜΙΝΩΑΣ
εκδοσεις

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσανε τρία μικρά λυκάκια με φουντωτές ουρές και μυτερά αυτιάκια. Το πρώτο ήταν άσπρο, το δεύτερο μαύρο και το τρίτο γκρίζο με πράσινη ουρά*.

Μια μέρα τα φώναξε η μαμά τους και τους είπε:

— Καλά μου λυκάκια, μεγαλώσατε πια κι έφτασε ο καιρός να χτίσετε δικό σας σπίτι. Άντε λοιπόν στο καλό κι ένα σας λέω: Να φυλαγόσαστε από τον Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι!

— Μείνε ήσυχη, μανούλα, θα έχουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα, υποσχέθηκαν τα λυκάκια και πήρανε το δρομί δρομάκι.

*Η ουρά του δεν ήταν πάντα πράσινη· ήταν πράσινη μόνο όταν τη βούταγε στην κατσαρόλα με το σπανακόρυζο.

Εκεί που πηγαίνανε, ανταμώσανε ένα καγκουρό που
έσπρωχνε ένα καρότσι γεμάτο κόκκινα και γκρίζα τούβλα.

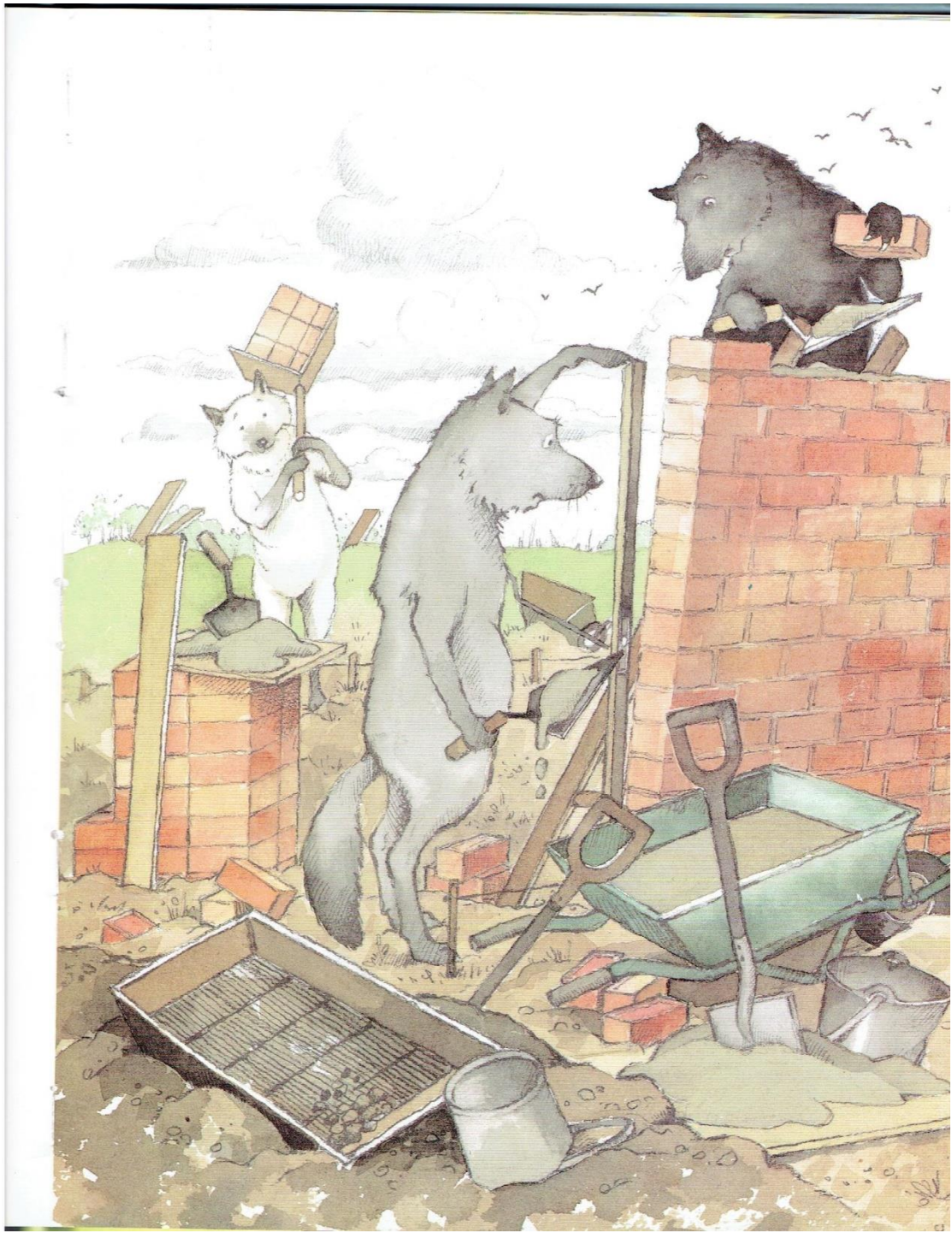
— Να ζήσεις, καλό μας καγκουρό! του είπανε. Μας δίνεις
λίγα τούβλα να χτίσουμε σπιτάκι;

— Μετά χαράς! αποκρίθηκε το καγκουρό, που το λέγανε
Ζιπ-Ζιπ Ζορό.

Και τους χάρισε όσα τούβλα θέλανε και τρία παραπάνω.

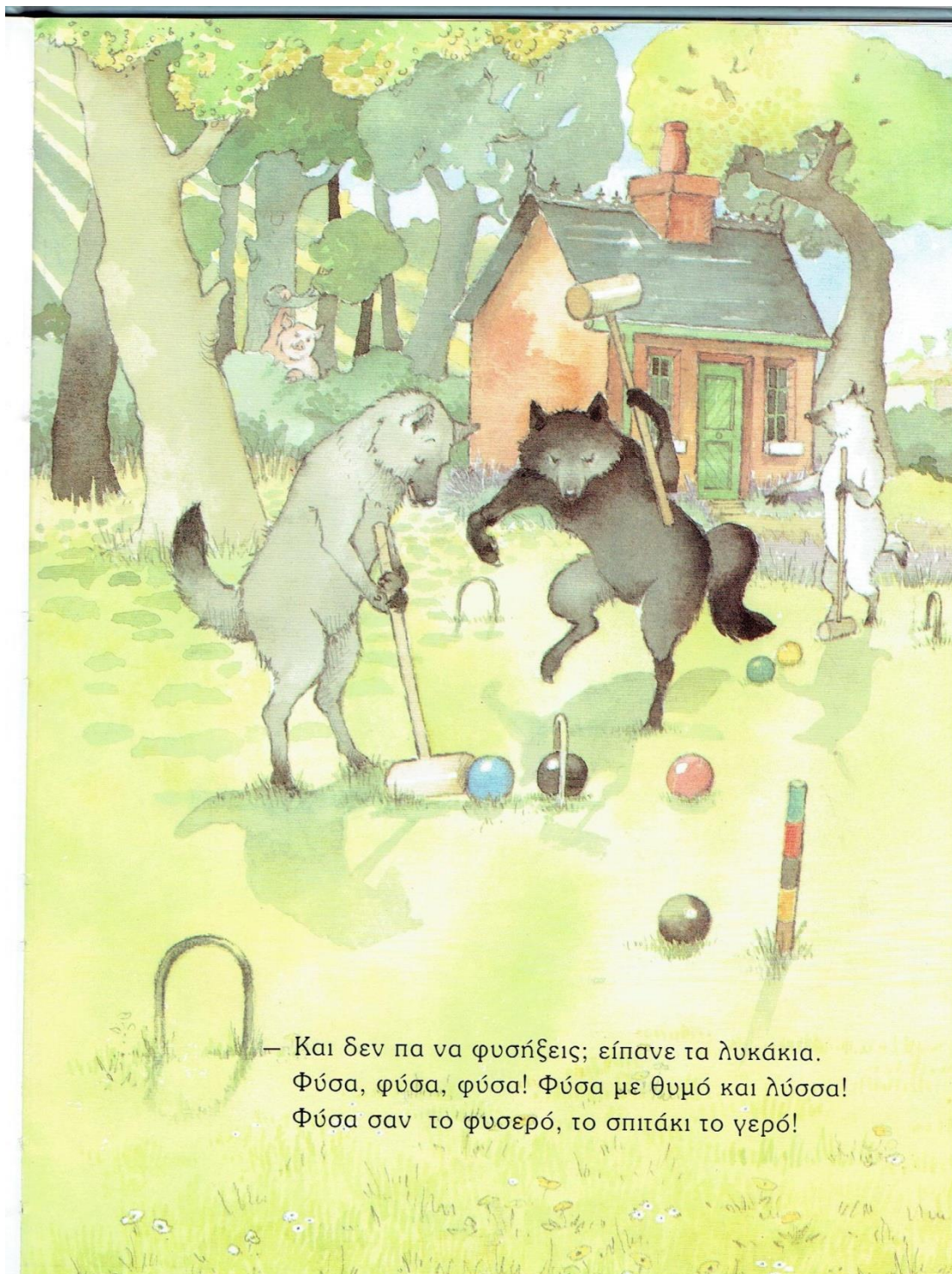
Τα λυκάκια στρωθήκανε στη δουλειά και χτίσανε ένα
τούβλινο σπιτάκι.

Την άλλη μέρα, εκεί που παίζανε στον κήπο, τι να δούνε;
Τον Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι! Αμέσως τρέξαν
και κλειστήκανε στο σπιτάκι τους. Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο,
κακό γουρούνι, χτύπησε την πόρτα και είπε:

- Λυκάκια μου μικρά, λυκάκια φοβισμένα,
ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου και μένα!
- Δεν τρελαθήκαμε! απαντήσανε τα λυκάκια.
- Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα!
Με θυμό και φόρα θα φυσήξω, το σπιτάκι θα το ρίξω!

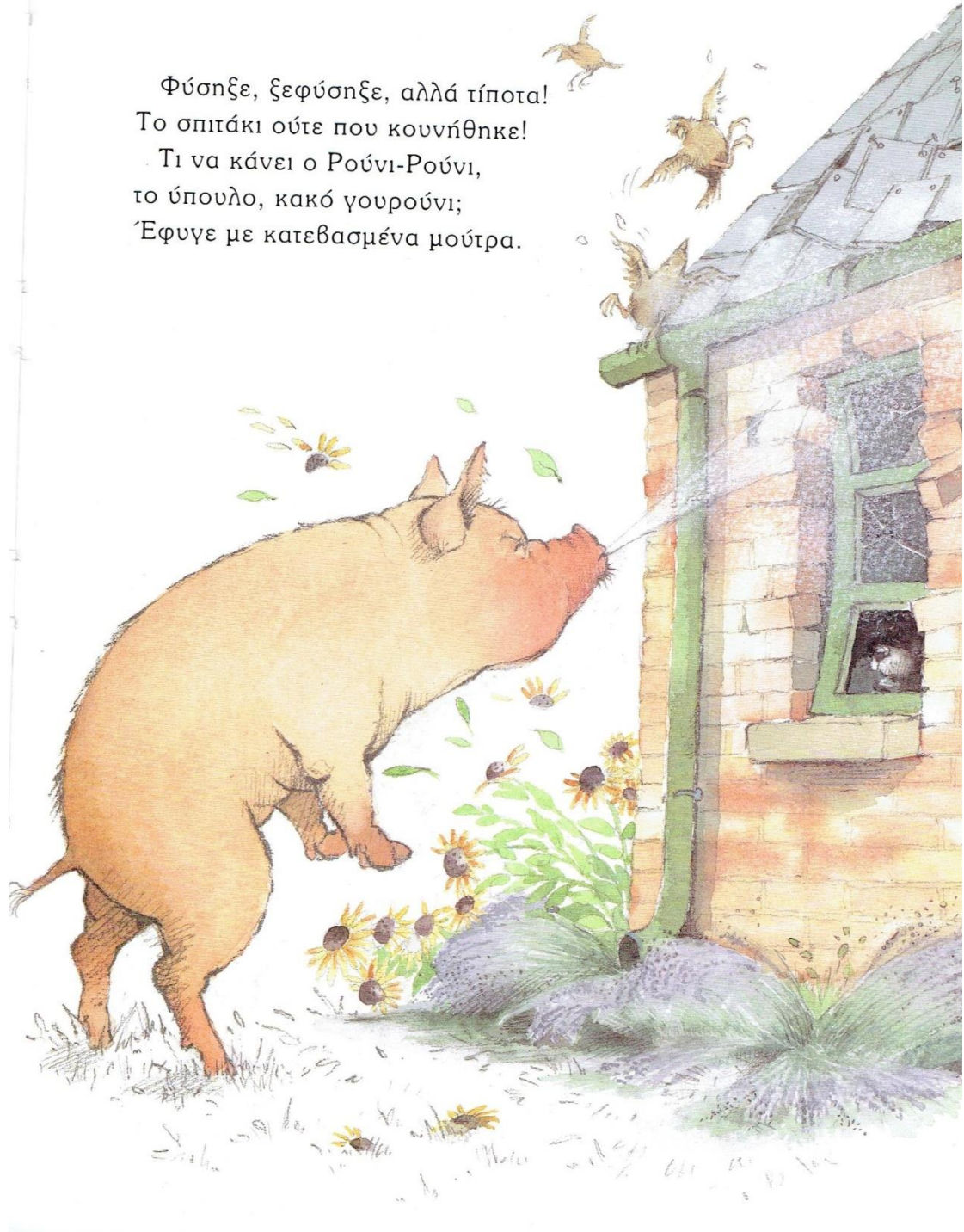
— Και δεν πα να φυσήξεις; είπαν τα λυκάκια.
Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!
Φύσα σαν το φυσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πράγματι, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι,
πήρε μια βαθιά-βαθιά ανάσα και μετά φύσηξε.

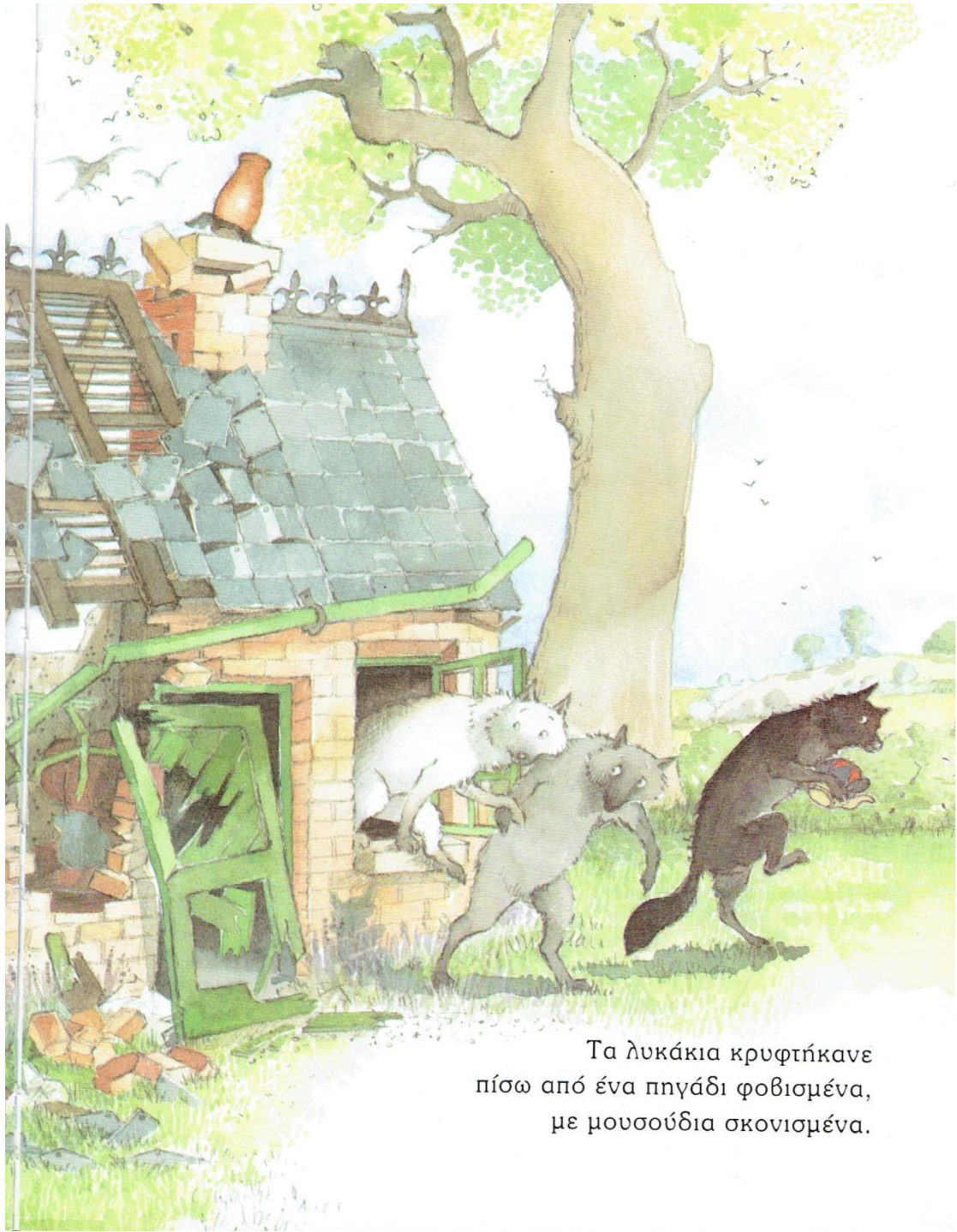
Φύσηξε δυνατά σαν σίφουνas, άγρια σαν ανεμοθύελλα,
ορμητικά σαν δέκα τυφώνες φύσηξε.
Κάπως έτσι δηλαδή: Φουουουουουουου! Φουουουουουουου!

Φύσηξε, ξεφύσηξε, αλλά τίποτα!
Το σπιτάκι ούτε που κουνήθηκε!
Τι να κάνει ο Ρούνι-Ρούνι,
το ύπουλο, κακό γουρούνι;
Έφυγε με κατεβασμένα μούτρα.

Σε λίγο όμως ξαναγύρισε. Αυτή τη φορά κρατούσε ένα σφυρί, ένα πελώριο σφυρί. Μια και δυο γκρέμισε το σπίτι και πήρε στο κυνήγι τα λυκάκια.

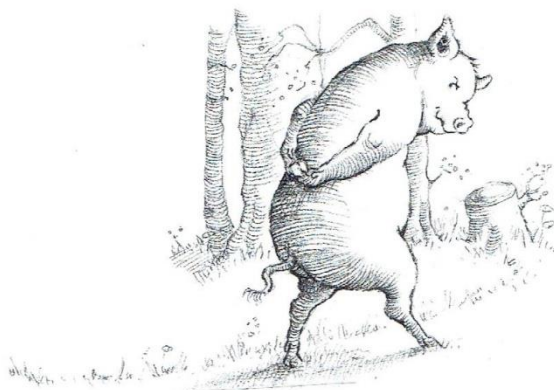

Τα λυκάκια κρυφτήκανε
πίσω από ένα πηγάδι φοβισμένα,
με μουσούδια σκονισμένα.

- Τι κάνουμε τώρα; είπε το άσπρο λυκάκι.
 - Έλα ντε! είπε το μαύρο.
 - Πρέπει να χτίσουμε πιο γερό σπίτι! είπε το γκρίζο λυκάκι.
- Πάνω στην ώρα είδανε ένα μάστορα-κάστορα. Σιγοσφύριζε ανέμελα και ανακάτευε πηχτό και γλιστερό τσιμέντο σε μια μπετονιέρα.
- Να ζήσεις, μάστορα-κάστορα, του είπανε. Μας δίνεις λίγο τσιμέντο να χτίσουμε σπιτάκι;

Την άλλη μέρα, εκεί που έπαιζαν στον κήπο, τι να δούνε;
Τον Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι! Αμέσως τρέξαν
και κλειστήκανε στο τσιμεντένιο τους σπιτάκι.
Ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, χτύπησε
την πόρτα και είπε:

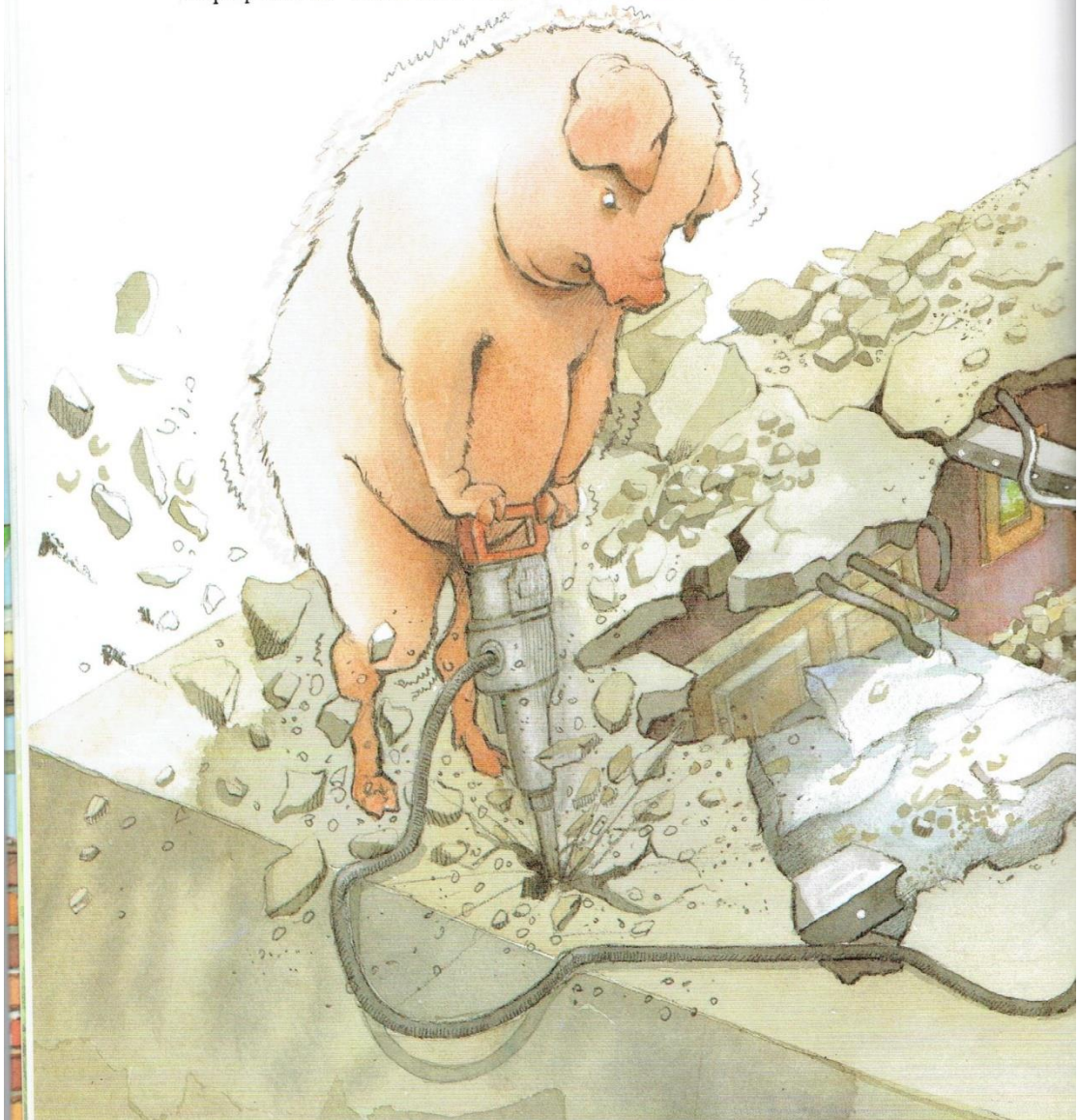
- Λυκάκια μου μικρά, λυκάκια φοβισμένα,
ανοίξτε μου την πόρτα, ανοίξτε μου και μένα!
- Να πας να πνιγείς! απαντήσανε τα λυκάκια.
- Αν δεν ανοίξετε αμέσως τώρα, θα φυσήξω με θυμό και φόρα!
Με θυμό και φόρα θα φυσήξω, το σπιτάκι θα το ρίξω!
- Και δεν πα να φυσήξεις; είπανε τα λυκάκια.
Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!
Φύσα σαν το φυσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πραγματικά, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι,
πήρε μια βαθιά-βαθιά ανάσα και μετά φύσηξε. Φύσηξε
δυνατά σαν σίφουνας, άγρια σαν ανεμοθύελλα, ορμητικά σαν
εκατό τυφώνες φύσηξε. Κάπως έτσι δηλαδή: Φουουουουου!
Φουουουουουουου! Φουουουουουουουουου!

Φύσηξε και ξεφύσηξε, αλλά τίποτα! Το σπίτι ούτε που
κουνήθηκε!

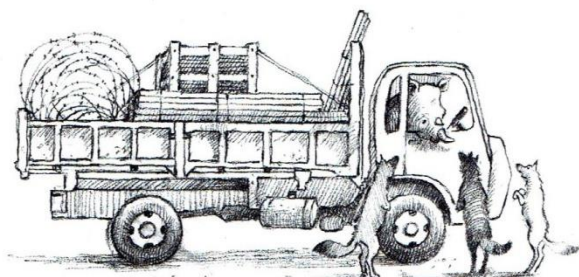

Τι να κάνει ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι;
Έφυγε ρουθουνίζοντας, απογορευμένο. Σε λίγο όμως
ξαναγύρισε. Αυτή τη φορά κρατούσε ένα κομπρεσέρ.
Γκρέμισε το σπίτι και πήρε τα λυκάκια στο κυνήγι.

Τα λυκάκια, με τρεμουλιαστές ουρίτσες και μουσούδια
σκονισμένα, κρυφτήκανε πίσω από ένα φράχτη φοβισμένα.

— Τι κάνουμε τώρα; είπε το μαύρο λυκάκι.

— Έλα ντε! είπε το γκρίζο.

— Πρέπει να χτίσουμε ένα σπίτι ακόμα πιο γερό! είπε το άσπρο.

Πάνω στην ώρα, εντελώς τυχαία, έτυχε να περνάει από κει ένα φορτηγό που το οδηγούσε ένας ρινόκερος. Ήταν φορτωμένο με πλάκες από ατσάλι, καθαρό συρματοπλέγμα, σιδερένιες αλυσίδες, λουκέτα και πόρτες από χρηματοκιβώτια.

Τα τρία μικρά λυκάκια κάνανε οτοστόπ.

— Να ζήσεις, καλέ μας ρινόκερε! του είπανε όταν φρενάρισε. Μας δίνεις λίγες πλάκες από ατσάλι, λίγο καθαρό συρματοπλέγμα, λίγες σιδερένιες αλυσίδες, μερικά λουκέτα και μια πόρτα από χρηματοκιβώτιο;

— Μετά χαράς! είπε ο ρινόκερος, που τον λέγανε Πόπο Λιμπόπο.

Και τους έδωσε απ' όλα. Και ατσάλι και συρματοπλέγμα και σιδερένιες αλυσίδες και λουκέτα και μια πόρτα από χρηματοκιβώτιο.

Τα λυκάκια στρωθήκανε στη δουλειά και χτίσανε ένα ατσάλινο σπιτάκι, με κουρτίνες από συρματοπλέγμα και πόρτα από χρηματοκιβώτιο.

— Αυτό θα πει σιγουριά και ασφάλεια! είπανε μόλις τελειώσανε. Ας είναι καλά ο Πόπο Λιμπόπο!

— Και δεν πα να φυσήξεις; είπαν τα λυκάκια.
Φύσα, φύσα, φύσα! Φύσα με θυμό και λύσσα!
Φύσα σαν το φουσερό, το σπιτάκι το γερό!

Και πραγματικά, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο,
κακό γουρούνι, πήρε μια βαθιά-βαθιά ανάσα
και μετά φύσηξε. Φύσηξε δυνατά σαν σίφουνας,
άγρια σαν ανεμοθύελλα, ορμητικά σαν χίλιοι
τυφώνες φύσηξε.

Κάπως έτσι δηλαδή: Φουουουουουουουου!
Φουουουουουουουουουουουουουουουουουου!

Φύσηξε και φύσηξε, αλλά τίποτα!

Το σπίτι ούτε που κουνήθηκε!

Τι να κάνει ο Ρούνι-Ρούνι,
το ύπουλο, κακό γουρούνι;
Έφυγε. Σε λίγο όμως ξαναγύρισε.
Αυτή τη φορά είχε φέρει
μαζί του δυναμίτη.

Τίναξε το σπίτι
στον αέρα
και πήρε τα λυκάκια
στο κυνήγι.

Τα λυκάκια, με τρεμουλιαστές ουρίτσες,
μουσούδια σκονισμένα και αυτιά καψαλισμένα,
κρυφτήκανε σε μια κουφάλα φοβισμένα.

- Πάλι την πάθαμε! είπε το γκρίζο λυκάκι.
- Την πάθαμε, δε λες τίποτα! είπε το άσπρο λυκάκι. Κάτι φταίει, αλλά τι;
- Έλα ντε! είπε το μαύρο λυκάκι.

Πάνω στην ώρα, είδανε ένα φλαμίνγκο που έσπρωχνε ένα καρότσι με λουλούδια.

— Να ζήσεις, καλό μας φλαμίνγκο! του είπανε. Μας δίνεις λίγα λουλούδια να χτίσουμε σπιτάκι;

— Μετά χαράς! είπε το φλαμίνγκο, που το λέγανε Φίνγκο-Μίνγκο. Και τους χάρισε όσα λουλούδια θέλανε κι ακόμα παραπάνω.

Τα τρία λυκάκια στρωθήκανε στη δουλειά και χτίσανε ένα λουλουδένιο σπίτι: έναν τοίχο από κρινάκια και βιολέτες δροσερές, έναν τοίχο από χρυσάνθεμα και πασχαλιές, έναν τοίχο από κυκλάμινα και γιασεμιά κι έναν τοίχο από ανεμώνες και τριαντάφυλλα κόκκινα σαν τη φωτιά. Του βάλανε σκεπή από ηλιοτρόπια και μια καμπανούλα για κουδούνι. Έστρωσαν χαλί από χαμομήλια στο σαλόνι και στο μπάνιο γέμισαν την μπανιέρα τους με νούφαρα.

Δεν ήτανε βέβαια πολύ γερό, ήταν όμως το πιο όμορφο σπίτι του κόσμου.

Και πραγματικά, ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, πήρε μια βαθιά-βαθιά ανάσα και ένιωσε την ευωδιά απ' τα κρινάκια, τις βιολέτες και τα γιασεμιά, τα χρυσάνθεμα, τα κυκλαμινάκια και τα τριαντάφυλλα τα κόκκινα σαν τη φωτιά κι όλα τ' άλλα τα λουλούδια να τον πλημμυρίζει. Τι όμορφα που ήταν! Χάρμα!

Αντί να φυσάει, άρχισε να μυρίζει.

— Μουφ, μουφ!!! μύριζε και μουφ-μουφ-μουφ ξαναμύριζε.

Και όσο πιο πολύ μύριζε, τόσο πιο πολύ του άρεσε, και όσο πιο πολύ του άρεσε, τόσο πιο πολύ μύριζε, ώσπου ένιωσε ανάλαφρο σαν πούπουλο και την καρδιά του τρυφερή σαν λουλουδάκι.

Τα λυκάκια μισάνοιξαν την πόρτα και τι να δούνε;
Τον Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι, με μια μαργαρίτα
στο αυτί να χορεύει ταραντέλα. Κατάλαβαν αμέσως ότι
ο Ρούνι-Ρούνι είχε αλλάξει και από ύπουλο, κακό γουρούνι
είχε γίνει θαυμάσιο, καλό γουρούνι.

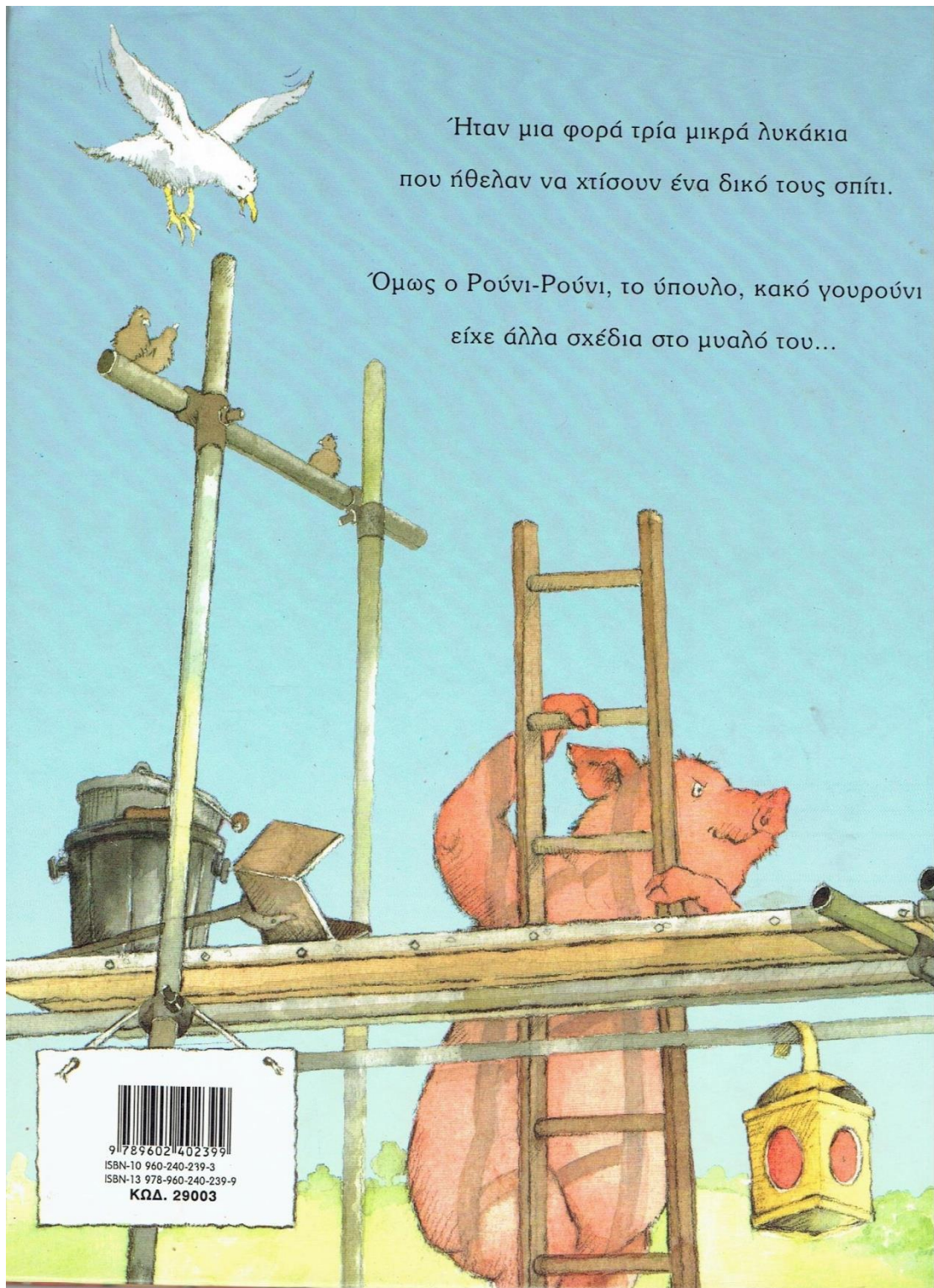

Βγήκανε από το λουλουδόσπιτο, συστηθήκανε κι άρχισαν να
παίζουνε μαζί του χίλια δυο παιχνίδια. Και τι δεν παίζανε!
Παίζανε τόπι και κρυφτό, παίζανε αμάδες και κυνηγητό,
παίζανε μπερλίνα και κουτσό, κι όταν κουραστήκανε,
τον κάλεσαν στο λουλουδόσπιτό τους.

Τον κεράσανε βυσσινάδα και φράουλες με κρέμα σαντιγί και
πάστα φλώρα και τρούφες και λουκουμάδες
και χαλβαδόπιτες και zaharwμένα κερασάκια
και ζήσανε από τότε όλοι μαζί,
το θαυμάσιο, καλό γουρούνι και τα τρία μικρά λυκάκια.

Ήταν μια φορά τρία μικρά λυκάκια
που ήθελαν να χτίσουν ένα δικό τους σπίτι.

Όμως ο Ρούνι-Ρούνι, το ύπουλο, κακό γουρούνι
είχε άλλα σχέδια στο μυαλό του...

9 789602 402399
ISBN-10 960-240-239-3
ISBN-13 978-960-240-239-9
ΚΩΔ. 29003